

Audycję „Wczoraj, Dziś i na Wieki” przygotowali i serdecznie państwa witają; Ireneusz Kołacz, Przemysław Merski i Tadeusz Żurek. Dzisiejszego wieczoru chcielibyśmy przypomnieć słuchającym nas rodakom czas, w którym ludność izraelska oczekiwała na przyjście Mesjasza oraz Jego narodzenie. Wszystkie zapisy Starego Testamentu, osoby i wydarzenia, pośrednio lub bezpośrednio wskazywały na Tego, który miał się stać wykonawcą planu Bożego przygotowanego już przed założeniem świata, co jest nie tylko historycznym tematem, ale przede wszystkim Bożą Prawdą. 1 Piotra 1:20. – W tym wybranym przez Boga narodzie Izraelskim, z którego miał się narodzić Mesjasz, nadzieja na przyjście wybawiciela przez wieki przechodziła z pokolenia na pokolenie. Pojawiały się znaki, które dobitnie wskazywały, że Mesjasz przyjdzie. To przyjście na świat Mesjasza w planie Bożym było wydarzeniem, którego bogobojni Izraelici wyczekiwali z wielką nadzieją i ufnością. Prorok Micheasz 5:1 pisze; „*Ale ty, Betlejemie, Efrata, najmniejszy z okręgów judzkich, z ciebie mi wyjdzie ten, który będzie władcą Izraela. Początki jego od prawieku, od dni zamierzchłych.*”

Ale zwróćmy uwagę, co Pismo Święte mówi na temat oczekiwania i narodzenia się Zbawiciela świata, bo tylko w nim jedynie możemy znaleźć prawdziwą i miarodajną historię. – Już na samym początku ludzkości, po nieposłuszeństwie człowieka, w Ks. Rodzaju 3:15, Pan Bóg powiedział do węża, który obrazuje szatana; „*I ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; ono zdepcze ci głowę, a ty ukąsisz je w piętę.*” Potomstwo kobiety, którym jest Chrystus, we właściwym czasie zniszczy wszelkie zło i ostatecznie rodzaj ludzki zostanie uwolniony spod władzy szatana. - Czytając następnie prorocstwo Daniela 9:23-27 gdzie Daniel między innymi wyjaśnia niezrozumiałe dotąd słowa proroka Jeremiasza (25:11), w 25 wersecie (Dan.9:25) mamy wzmiankę wskazującą na datę narodzenia się Chrystusa Pana. „*Przeto wiedz i zrozum: Odkąd objawiło się słowo o ponownej odbudowie Jeruzalemu aż do Pomazańca-Księcia jest siedem tygodni, w ciągu sześćdziesięciu dwu tygodni znowu będzie odbudowane z rynkiem i rowami miejskimi; a będą to ciężkie czasy.*”

Nikt z proroków przed Danielem nie zanotował wyraźniej i dokładniej nadejścia czasu narodzenia się Mesjasza, ale chcąc zrozumieć prorocstwo, należy znaleźć wytłumaczenie w Biblii, która daje nam odpowiedź. W Ks. Ezech. 4:6 czytamy; „*wyznaczam ci po jednym dniu za każdy rok.*” Tłumacząc, więc prorocstwo Daniela, przyjmujemy symbolikę biblijną: siedem tygodni dodając do 62-tygodni otrzymamy 69 tygodni, co da nam 483 lata. Słowo, czyli zgoda Medów i Persów o ponownej odbudowie Jerozolimy, to rok 454 p.n.e. Jeżeli więc od 483 lat odejmiemy 454 rok p.n.e. to otrzymamy rok 29 n.e. I właśnie w tym roku około 1-października Pan Jezus będąc pełnoletnim został orzeczonej przez Jana w rzece Jordan, a po wyjściu z wody zstąpił na niego Duch Święty w postaci gołębicy. - W Australii tradycyjnie obchodzimy święta i narodzenie syna Bożego tak jak większość Chrześcijańskich w grudniu, bo tak ta data została przyjęta i ściśle ustalona w większej części świata Chrześcijańskiego, ale dzisiaj już niemal wszyscy wiedzą, że Pan Jezus nie narodził się 25-go Grudnia pierwszego roku naszej ery, lecz o jeden rok i trzy miesiące przed początkiem stycznia Nowej Ery.

Dokładniej mówiąc Jezus Chrystus narodził się około 1-szego października roku 2-go p.n.e., **co potwierdzą fakty historii okresu przed Jego narodzeniem**, a jest ich dosyć sporo i postaramy się to udowodnić. - Żydowski kronikarz Flawiusz, na którego zapisach między innymi zbudowano datę historii narodzin Jezusa, podał niedokładne obliczenia z czym zresztą już obecnie wielu uczonych biblijnych się zgadza. Wiemy na pewno że Jezus nie mógł narodzić się w zimie, gdyż pod koniec grudnia w Izraelu często jest bardzo zimno i na polach była już nie ma, więc to nie zgadzałyby się z oświadczeniem Pisma Św. iż w tym czasie pasterze strzegli swoich trzód na polach. Również wiemy że Jan Chrzciciel był starszy od naszego Pana o sześć miesięcy, oraz, że misja naszego Zbawiciela trwała trzy i pół roku. - Sześćdziesiąt dziewięć symbolicznych tygodni, (lat) z prorocstwa Daniela 9:24-27, doprowadza nas do Jego chrztu i

pomazania na Mesjasza. I w tym miejscu rozpoczął się ostatni, siedemdziesiąty tydzień (siedem lat) łaski dla Izraela.

Pan Jezus został ukrzyżowany w połowie siedemdziesiątego tygodnia i w trzy i pół roku po rozpoczęciu swojej misji. Jak wiemy, był ukrzyżowany w czasie święta Paschy, około 1 kwietnia. Trzy i pół roku Jego misji skończywszy się w kwietniu, musiało się rozpocząć w październiku. Październik też musiał być prawdziwym miesiącem, w którym Jezus się narodził, ponieważ nie opóźnił On rozpoczęcia swej misji, więc rozpoczął ją, ze względu na wymagania Zakonu pod którym się urodził i wzrastał, gdy tylko skończył 30-lat. Co wskazywało na pełnoletniość mężczyzny. Jan Chrzciciel natomiast rozpoczął swoją misję o sześć miesięcy wcześniej – data ta jest jasno określona i sprecyzowana; „roku piętnastego panowania Tyberiusza”, trzeciego cesarza Rzymu, Łuk. 3:1. Tą datę również możemy uznać za datę oczywistą. Tyberiusz rozpoczął panowanie w roku 14 n.e. Piętnasty rok jego rządów wypada zatem w r. 29 n.e., w którym to jak oznajmia Łukasz, Jan rozpoczął swoją misję. Ponieważ Pan Jezus ukończył 30 lat w październiku a Jana misja rozpoczęła się sześć miesięcy wcześniej, wynika z tego, że Jan rozpoczął swoją misję na wiosnę około 1 kwietnia, jak tylko stał się pełnoletnim mężczyzną.

Jeżeli zatem Jan miał trzydzieści lat około 1 kwietnia roku 29 n.e., to musiał się narodzić około 1 kwietnia 2 roku p.n.e. Wniosek, więc jest prosty; **narodzenie Jezusa sześć miesięcy później musiało nastąpić w roku 2 p.n.e., około 1 października.** Tak więc za pomocą chronologii biblijnej i obliczeń opartych na proroctwie Daniela, doszliśmy do prawidłowej daty narodzenia naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Wszystkie inne proroctwa natomiast mówiące o przyjściu Mesjasza, wskazują tylko na Niego. Prorok Izajasz natomiast podaje kilka proroctw, które dotyczą narodzenia się Zbawiciela. Izaj.11:1, 7:14, 9:5, czytamy; „ *I wyrosnie różdżka z pnia Isajego, a pęd z jego korzeni wyda owoc. I spocznie na nim Duch Pana; Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch poznania i bojaźni Pana.*” i „*Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.*” **oraz** „*Albowiem dziecię narodziło się nam, syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Księżę Pokoju.*”

Kiedy jednak te cudowne proroctwa wypełniły się i Jezus, On obiecany Mesjasz w rzeczywistości przyszedł na świat, znaczna większość tego małego narodu nie była przygotowana aby go przyjąć, aczkolwiek znalazła się mała garstka, która przyjęła Go. Ewangelista Jan pisze: „*Do swoich przyszedł ale swoi Go nie przyjęli. Lecz którzy Go przyjęli dał im tę moc aby się stali synami Bożymi.*” Ew. Jan 1:11-12 – Przy tej okazji chcemy również wspomnieć że różnica pomiędzy kalendarzem księżycowym, którym posługiwali się Żydzi a powszechnie stosowanym kalendarzem gregoriańskim, słonecznym, wynosi kilka dni. W związku z tym trudno jest postawić pewność czy Jezus narodził się dokładnie 1-go października, ale wydaje się że bardzo blisko tej daty. – Gdy się więc narodził Boży syn w mieście Judzkim Betlejem, gdzie brzemienna Maria wraz ze swym mężem Józefem przyszli aby wziąć udział w spisie ludności; „*oto mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali: Gdzie jest ten nowo narodzony król żydowski? Widzieliśmy bowiem gwiazdę jego na Wschodzie i przyszliśmy oddać mu pokłon.*”

Z dalszych zapisów Ewangelisty Mateusza 2:11 wiemy, że; „*wszedłszy do domu, ujrzeni dziecię z Marią, matką jego, i upadłszy, oddali mu pokłon, potem otworzywszy swoje skarby, złożyli mu w darze złoto, kadzidło i mirrę.*” W czasie narodzin Jezusa istnieli ludzie, zwani „mędrkami”. Pomiędzy Babilończykami funkcję tą obejmowali mężowie posiadający szczególną wiedzę, początkowi astronomowie, przebywający na dworze królewskim. Z kronik Nabuchodonozora dowiadujemy się, że mędrcy ci, mieli także za zadanie interpretować królewskie sny. Przypominamy sobie na pewno młodego hebrajczyka Daniela, który mając 14-lat został zesłany do niewoli babilońskiej gdzie dostał się na dwór królewski, tam dzięki posiadanej wiedzy,

szybko awansował na trzeciego władcę w królestwie, (Dan.5:16.) i wygląda że ten awans ustanowił go „zwierzchnikiem nad mędrkami.”(Jer.39:3,13.) Ew. Mateusz wspomina, że przynieśli oni w darze złoto, kadzidło i mirrę. **Złoto** jako wartościowy kruszec w Biblii wyobraża, posłuszeństwo i poświęcenie. **Kadzidło** przedstawia chwałę, modlitwę, poważanie, wdzięczność oraz serdeczne uwielbienie; a **mirra**, wyobraża uległość i gotowość służenia choćby to miało nawet sprowadzić cierpienia.

Z zapisów Ewangelisty Łukasza 2:8, dowiadujemy się że również, „byli w tej krainie pasterze w polu czuwający i trzymający nocne straże nad stadem swoim. I anioł Pański stanął przy nich, a chwała Pańska zewsząd ich oświeciła; i ogarnęła ich bojaźń wielka. I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkiego ludu, gdyż dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym.” Ale wszystko jednak w naszym życiu jest uwarunkowane czasem i z tego też powodu musimy się z państwem pożegnać do następnego roku, to jest do soboty 16-stycznia roku 2010, kiedy to znowu przedstawimy zainteresowanym słuchaczom następną naszą audycję. Pragniemy, więc życzyć wszystkim słuchającym nas rodakom zdrowych i radosnych świąt, oraz błogosławieństwa Bożego w Nowym Roku. A przez następne pół godziny zapraszamy do rozmowy z nami, będziemy czekać pod numerem 9415-1923. Podajemy również naszą stronę internetową, gdzie znajdziecie dużo ciekawych opracowań na temat Słowa Bożego, oraz wszystkie nasze audycje poczynając od kwietnia 2001-go roku; www.polishbiblestudents.com – Dobranoc państwu!